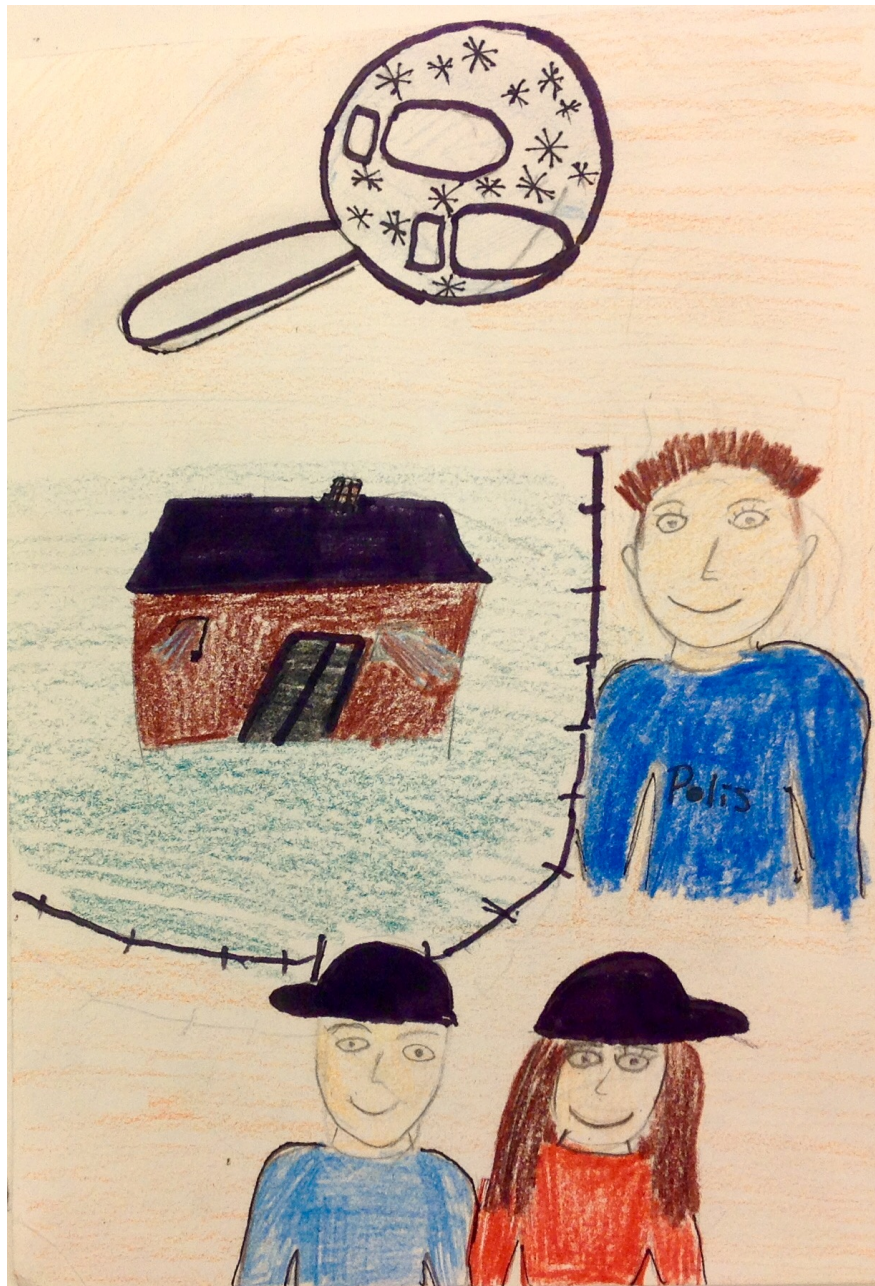

Mysteriet i Chokladstaden 🔍🕵️

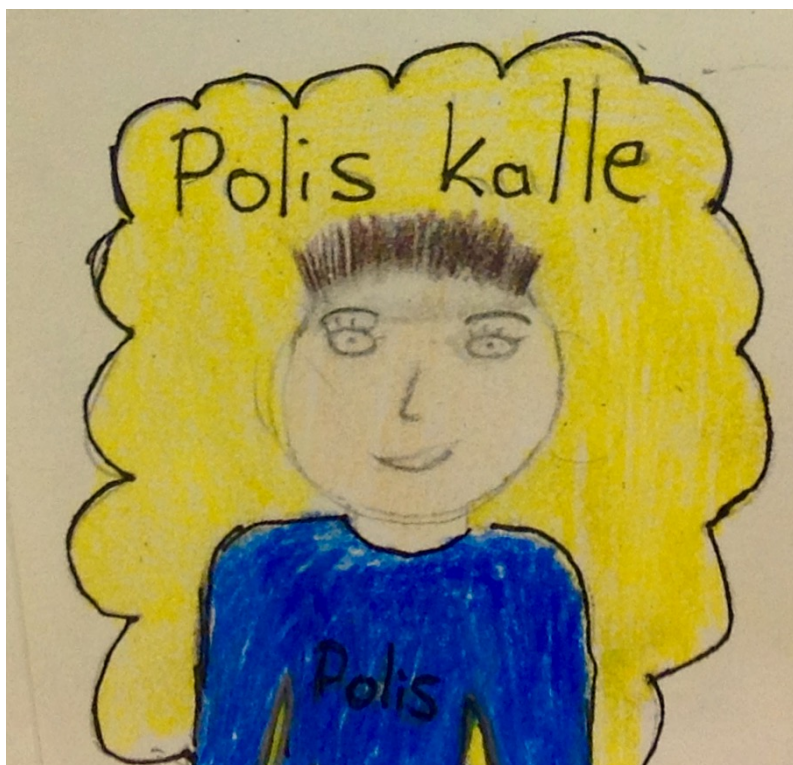
Wilma Ahlvik

Här är en bild av den andra detektiven
som heter Ylva.

Här är en bild av två andra personer i boken.
De heter Pelle och Nils. Dom är ganska sura.

Här är en bild av
Polisen i staden. Han
heter Kalle.

Kapitel 1

Ett mysterium att lösa

Det var en fredagskväll, klockan var 5 och det var redan mörkt. Staden var tyst, lamporna var tända.

I ett ganska litet hus som var bredvid stadshotellet, fanns två detektiver. De heter Ylva och Jack, de är deckare och löser ut brott, rån mm .

Ylva är 13 år och har mörkt brunt långt hår. Hon är 155 cm lång. Hon bor med sin mamma Jenny och pappa som heter David. Hennes bror Rikard är 11 år och älskar fotboll och innebandy. Hennes lillasyster Lina är 8 år och nyfiken och älskar att måla. Men Ylva är mest i deckarhuset med Jack. Hon älskar att spela fotboll, åka skateboard, lösa mysterium mm.

Jack han är 14 år. Han är super modig och helt nyfiken. Han har mörkbrunt hår och är 162 cm lång. Han har alltid på sig en svart keps, det har också Ylva, så har de också båda två en t-skjorta som det står deckar-Ylva och deckar-Jack på. Jack älskar blåbärspaj och Ylva brukar baka åt honom när han vill ha. Han bor med sin mamma, som heter Elin, pappa som heter Göran, och hans syster Cecilia. Hon är 9 år och är nyfiken. Han har också en bror som heter Matias. Han är 11 år och han älskar fotboll.

Staden de bor i heter Chokladstaden. Ni kanske undrar varför den heter chokladstaden? Jo, för det finns en chokladfabrik där. Den har funnits före staden. Det var för 30 år sen. Då levde en man som hette Lasse Söderman. Han ägde chokladfabriken. En dag när en lastbil hämtade choklad till fabriken så skulle lastbilen en ganska lång bit ifrån fabriken. Det var så fullt med choklad att det började falla, sen föll det mer och mer överallt bredvid chokladfabriken och solen värmden chokladen så att det

började smälta, sen var hela gatan helt chokladbrun. Efter fem dagar började det regna så att chokladen smälte bort. Sådär kom namnet till.

Ylva och Jack satt inne i deckarhuset. Regnet öste ner. De läste dags tidningen. Nu var klockan halv 6 . Imorgon var de lediga, de skulle gå till ett loppis där de har mycket tavlor, klockor mm. Cirka för en månad sen hade de byggt klart deckarhuset så det var nog inte ett gammalt hus.

- Vi måste ha en tavla ovanför skrivbordet, föreslår Ylva.
- Ja, svarade Jack.
- Nu måste vi gå hem , sa Ylva.
- Jo det måste vi , säger Jack.

Sen klär de på sig ytterkläderna och går ut. Jack skall sova över hos Ylva så de kan gå fort upp på morgonen och gå till Loppis. Nu är klockan tio och de skall gå och sova.

- God natt, säger Jack.
- God natt, säger Ylva.

Sen somnar de gott. De vaknar klockan 8.

- Jack?? Är du vaken? gäspar Ylva.
- Vaa?? Jaa, gäspar Jack tillbaka.
- Skall vi gå och äta frukost? säger Ylva.
- Jaa, det kan vi nog, svarade Jack.

De gick ner och åt frukost. Sen for de till loppisen som var ca 1 km utanför staden.

När de kom fram började de leta efter tavlor. De hittade en tavla med en pojke och en flicka med ett förstoringsglas på var.

- Den passar ju jättebra! Den tar vi, sa Ylva.
- Jaaa, svarade Jack.

De hittade en till med bara ett stort förstoringsglas.

När de hade betalat cyklade de till deckarhuset igen och hängde upp tavlorna. Klockan var 6. Sen hörde de ett banck på dörren " banck, banck".

-Vem kan det vara? undrade Ylva.

-Skall vi öppna? viskade både Ylva och Jack. 😱

Kapitel 2

Det läskiga huset

De öppnade dörren. Det var en av dom som jobbade i caféet. Det var en flicka i ca 18 års åldern. Hon heter Felicia. Hon var ganska andfådd.

- Kom in, sa Ylva.
- Sätt dig ner i soffan, sade Jack.
- Kan ni hjälpa mig? stammade Felicia.
- Lugn, svarade Ylva.
- Vad är det som har hänt? frågade Jack.
- Varje kväll när jag skall gå från caféet hem, jag brukar oftast cykla, men i alla fall så cyklar jag alltid förbi det där läskiga huset. Ni vet säkert var det finns, ja men där typ varje kväll så står det en svart bil. Fast det är tydligen inte bara en bil där, för inne i huset hör jag alltid några konstiga ljud, som prassel och även prat. Jag blir alltid jätterädd och snart måste jag sluta att jobba i caféet pga min stora rädsla för det läskiga huset.
- Okej, men har du nån aning vem det kan vara? undrade Ylva.
- Nej, men jag har märkt att det är nån som stjälar här i staden. Jag har till exempel märkt att jag lägger varje dag ut blommor på bordet utanför caféet och bredvid bordet men på kvällen när jag skall cykla hem är dom borta. Också parasoller vid bordet har en gång försvunnit. Jag vet inte alls vem det kan vara. Kanske dom som är i det läskiga huset.
- Okej, nu vet vi vad det är som är på gång, sa Jack.
- Vilken tid brukar du sluta på caféet? frågade Ylva.
- Jag brukar sluta typ kl 9 -10, svarade Felicia.
- Okej, sa Ylva.
- Är det nåt annat du har förlorat? undrade Jack.

- Nä det tror jag inte, sa Felicia.
- Bra då vet vi, sa Ylva.
- Nu har vi ett mysterium att lösa, sade Jack.
- Nu måste jag gå tillbaka till caféet, sa Felicia.
- Okej, vi skall gå ikväll och undersöka vid det läskiga huset, sade Ylva.
- Tack att ni vill hjälpa mig, hejdå, sa Felicia.
- Hejdå, sade båda två.

Sen gick Felicia till caféet igen.

- Okej, vad är klockan? frågade Ylva.

Jack kollade på sin armklocka.

- Den är prick 7, sade Jack.
- Okej, svarade Ylva.
- Skall vi börja gå hem? sa Ylva.
- Ja det kan vi, sade Jack.
- Men skall vi gå till huset i morgon istället? sa Ylva.
- Jaa, vi kan ringa Felicia sen, sa Jack.
- Okej minnas att låsa dörren, sa Ylva.
- Jadå, svarade Jack. 🕵️

Kapitel 3

🤔 Vem kan det vara? 🤔

Ylva vaknade klockan 9. Det var lördag den 29 november. Hon ringde Jack.

- God morgon, sa Ylva.
- God morgon, svarade Jack.
- Är du vaken? frågade Ylva.
- Jo, har varit vaken en stund, sa Jack.
- Okej, nu skall jag gå och äta frukost, sa Ylva.
- Det skall jag med, svarade Jack.
- Men kan jag komma till dig efter jag ätit? sa Ylva.
- Jo det kan du, svarade Jack.
- Okej, men vi ses sen, sa Ylva.
- Ja, hejdå, svarade Jack.
- Hejdå, svarade Ylva glatt.

Efter Ylva hade ätit klädde hon på sig ytterkläderna. Det var en kraftig storm ute. Det regnade mycket. Hon sprang fort till Jacks hus.

- Hej, sa Ylva.
- Hej, kom! Det står något fantastiskt i dagstidningen, sa Jack.
- Jag kommer, svarade Ylva.
- Titta, såhär står det, sa Jack.

"Två tjuvar som har varit här i staden har flyttat till Tyskland. Nu har vi inga riktiga tjuvar här i staden, men det är alltid en svart bil vid det "läskiga huset", berättar Felicia som jobbar vid caféet här i staden. Det är tydligen två personer eller fler, och personerna är där vid ca 9-tiden. Felicia har

också blivit av med en massa saker som t.ex. blommor, parasoller kanske nåt mer. "

- Vaaa? sa Ylva.
- Det är bra att dom inte finns här, fnissade Jack.
- Jaa det är skönt, skrattade Ylva.
- Mmm, sa Jack.
- Vad är klockan? frågade Ylva.
- Den är 3. Men skall vi gå till deckarhuset nu? frågade Jack.
- Ja, svarade Ylva.

De gick till deckarhuset.

- Hmm, då skall vi lista ut vem det kan vara, sa Jack.
- Hmm, nu vet jag, sa Jack fundersamt.
- Vaad?? svarade Ylva.
- Pelle, Nils?? sa Jack långsamt.
- Jaaa. Det kan ju vara dom, de är ju ganska skumma.

Klockan går och går, sen stannar den vid 9-tiden.

- Skall vi gå nu till "läskiga huset"? sa Ylva.
- Jo, svarade Jack.

De cyklade dit och lade cyklarna i diket, sen gick dom tyst mot huset.

- Shh, sa Jack åt Ylva.
- Den där svarta bilen är nog där nu igen också, sa Ylva.
- Jaa, skall vi titta igenom fönstret? Det finns en pall där, sa Jack.
- Toppen, vi går dit, sa Ylva.

De gick dit, Jack steg upp på pallen och tittade in. Men ingen var där.

- Vaa? Var är dom? sa Ylva.
- Jag vet inte, svarade Jack.
- Vi kan ju inte gå in när vi inte vet var de är, sa Ylva.
- Nej, det kan vi ju inte, svarade Jack.
- Men bilen är ju där, sa Ylva.

- Shh, viskade Jack.
- Vad är det? viskade Ylva tillbaka.
- Äähh, det var inget, svarade Jack.
- Ser du blommorna där? sa Ylva.
- Jaa, hur många är det? viskade Jack.
- En,två,tre..... tolv stycken, svarade Ylva.
- Vad mycket, finns det något mer? frågade Jack.
- Eeh ett parasoll och en en.... liten liten låda med sedlar, sa Ylva förvånat.
- Sedlar? stammade Jack.
- Jaa kolla, svarade Ylva snabbt.

Jack kollade och såg sedlarna.

- Jaa jag ser, sa Jack.
- Men vi ser inga människor, sa Ylva.
- Nää, svarade Jack.
- Men var har de fått pengar ifrån? sa Ylva fundersamt.
- Vi kan gå till banken på måndag för dom har ju inte öppet i morgon och fråga om de mist något, sa Jack.
- Ja det gör vi, vi kan ju inte vara här hela natten. Klockan är ju redan kvart över nio, sa Ylva.

De cyklade hem med lampan i handen.

- Vi cyklar hem. Jag är så trött, sa Ylva.
- Ja, hejdå, svarade Jack.
- Hejdå, sa Ylva glatt.

Kapitel 4

Bruten fot 🥲

Jack vaknade klockan 10. Det var söndag. Han var trött. Han ringde Ylva.

- Hej är du vaken? frågade Jack.
- Jo, vaknade för en halv timme sen, svarade Ylva.
- Okej, men skall vi gå till deckarhuset? frågade Jack.
- Ja, det kan vi, svarade Ylva.

Jack tog en macka i handen och gick ut. Ylva var där redan när han kom.

- Hej! sa Ylva.
- Tja, svarade Jack.

De satt där och kollade i dagstidningen. Där står inget särskilt, inget om banken heller.

- Ingenting, det stod inget speciellt i tidningen, inte heller nåt om banken, sa Ylva.
- Jaaa ingenting, svarade Jack.
- Men vad skall vi göra? frågade Jack.
- Nu vet jag! Vi kan ju julpynta! Det är ju snart jul, ca 26 dagar kvar, sa Ylva.
- Vilken bra idé, svarade Jack.
- Jag kan hämta saker hemifrån. Vi har jättemycket på vinden, sa Ylva.
- Okej, jag stannar här och väntar. Hur länge tar det? sa Jack.
- Japp, då går jag. Det tar inte länge, svarade Ylva.
- Ring om det är nåt, sa Jack.
- Jo, det gör jag, sa Ylva.

Ylva cyklade hem och hämtade sakerna, men det tog lång tid.

- Var har hon lämnat? Bäst att jag går och kollar, sade Jack för sig själv.

Han steg upp ur soffan och skulle just då öppna dörren, men hörde att telefonen ringde. Det var Ylva.

- Hej, kan du komma? sa Ylva lite ledset.
- Okej, jag kommer, svarade Jack. Vad är det nu? Det låter som om hon är ledsen, tänkte Jack.
- Bäst att jag skyndar mig, sa han snabbt.

Jack cyklade fort till Ylvas. Han hörde någon ropa på honom.

- Ylva jag kommer, sa Jack.

Han såg Ylva ligga på vindsgolvet med en tår i ögat.

- Vad har hänt? frågade Jack.

Ylva harklade sig och svarade.

- När jag hade lagt alla julsaker i påsen så gick jag ganska snabbt och plötsligt trampade jag i en liten grop som du ser här, och de gör sååå ont, sa Ylva med sorgsen röst.

- Aaj! skrek hon.

- O nej! Jag ringer åt din mamma. Det verkar ta jättesjukt, sa Jack lite dystert.

Jack ringde åt Ylvas mamma och berättade vad som hade hänt. Ylvas mamma var på jobbet, men hon skulle komma. Hon var väldigt förvånad.

- O nej! Hur mår hon? Gör det ont? Skall jag ringa ambulansen? sa Ylvas mamma Jenny.

- Ta det lugnt! Hon säger att hon mår bra men det gör väldigt ont och du behöver inte ringa ambulansen, sa Jack.

- Okej, jag kommer dit med en gång, sa Jenny snabbt.

- Okej, vi ses, sa Jack.

Jack lugnade ner Ylva. Efter 10 minuter kom mamma.

- Hej gumman, hur mår du? frågade mamma gulligt.

- Jag mår sådär... Aaj, vad det gör ont! Jag kan inte röra en smula på foten, svarade Ylva.
- Men vad gör ni här? frågar Jenny.
- Jag skulle hämta julsaker till deckarhuset. När jag skulle gå så trampade jag i en grop här på vinden och på nåt sätt vred det sig. Sen ringde jag åt Jack att han skulle komma, svarade Ylva.
- Okej, men vi kör till sjukhuset och kollar om det är brutet, sa Jenny.
- Okej, suckade Ylva.
- Jack, kommer du med eller stannar du här? frågade Jenny.
- Jag tror jag går till deckarhuset, svarade Jack.
- Okej, då går vi, sa Jenny.
- Kan jag lägga upp julsakerna i deckarhuset Ylva? frågade Jack av Ylva.
- Ja om du vill, svarade Ylva.
- Okej, ha det bra, hoppas det inte är brutet och hejdå, ler Jack.
- Hejdå, svarade Ylva med ett leende.

Jack letade efter en hammare, spik och en bräda, och sen spikar han fast brädan så inte groopen syns. Sen tog han påsen med julsakerna i och gick till deckarhuset. Han började med att lägga upp en fin stjärna i fönstret.

- Perfekt! sa Jack.

Sen la han en liten vacker gran på en hylla och pyntade den men glitter och julgransbollar. Sen la han lite tomtar på en annan hylla och lite annat.

- Nu känns det som jul, sa Jack.

Han kollade ut genom fönstret.

- Det snöar! Jaaa äntligen! ropade han. Snart kommer säkert Ylva, jag hinner väl till affären, jag skall överaska henne.

Han cyklade till Coop och han köpte läsk, godis, chips och julstjärnor.

Sen cyklade han hem, lagade julstjärnorna och dukade bordet.

- Ovad det luktar gott, sa Jack. Men nu kommer hon ju, sa han för sig själv.

Han såg genom fönstret. Ylva hade kryckor. Ylva steg in i deckarhuset.

- Hej, sa Jack.
- Hejsan, svarade Ylva.

Ylva kollade förvånat in i deckarhuset.

- Wow, så vackert du har gjort, sa Ylva glatt.
- Kom och ät lite goda saker nu, sa Jack.
- Nämen Jack vad du är snäll, sa Ylva.
- Hehe, fnissade Jack.

De satte sig vid bordet och åt.

- Mm vad det luktar gott, sa Ylva.
- Ät på, sa Jack.

Ylva tog en julstjärna och tog en stor tugga. Ylva tittade ut genom fönstret och sa:

- Jag älskar snö.
- Nå var det brutet? sa Jack nyfiket.
- Ja det var en liten spricka men det var inte så farligt som jag trodde, de lade gips. Jag skall ha det i ca 3-4 veckor bara, sa Ylva.
- Okej, svarade Jack.
- God jul, skrattade Ylva.
- God jul, fnissade Jack.

Dom satt vid bordet och pratade en stund, klockan var 9 och de skulle gå hem.

Kapitel 5

Problemet är löst

Ylva vaknade och hade jätteont i foten. Klockan var halv tio, och det var 1 december.

- Ajj det gör så ont i min fot, sa hon för sig själv.
- Jag måste gå ner till mamma. Jag behöver en värktablett, sa hon.
- Mamma, det gör så ont i foten, sa Ylva.
- Ojdå, vill du ha en värktablett? frågade mamma.
- Ja, gärna, svarade Ylva.

Ylva fick sin tablett av mamma. Sen hörde hon telefonen ringa. Det var Jack.

- Hej, sa Jack.
- Hejsan, svarade Ylva.
- Hur mår du? Har du ont i foten? sa Jack.
- Bra, när jag vaknade gjorde det jätteont i foten, så jag gick ner till mamma och frågade om en tablett, så det känns lite bättre nu, svarade Ylva.
- Okej, men hur skall du kunna spana efter tjuvarna? sa Jack upprört.
- Jag bryr mej inte! Det är klart att jag kommer, jag vill inte vara hemma, sa Ylva.
- Men vem kan det vara? Vi måste bara lista ut det. Kommer du till deckarhuset? sa Jack.
- Ja det är ganska svårt, men jag kommer nu, svarade Ylva.
- Bra, sa Jack,

När de kom dit började de direkt lista ut vem det kan vara.

- Oj, jag glömde, vi skulle ju till banken, sa Jack.

- Ja just det, vi skulle ju dit, sa Ylva.
- Skall vi gå? frågade Jack.
- Ja det kan vi nog, svarade Ylva.

De gick till banken. För när de gick till det där "läskiga huset" såg de pengar och det var ju ganska mycket, och inte får de bara pengar sådär utan att arbeta. De såg in genom fönstret och de såg en kvinna som satt vid sitt skrivbord och såg ledsen ut.

- Hon ser ledsen ut, sa Jack.
- Bäst att vi går in och kollar, sa Ylva.
- Ja, det gör vi, sa Jack.

De gick in till banken.

- Du ser ledsen ut, har det hänt nåt? frågade Ylva.
- Jaa, sa kvinnan ledsamt.
- Berätta, sa Ylva.
- För två dagar sen när jag kom hit så var dörren öppen så nån har brutit sig in och de har lagt nån bräda så det inte skall synas men jag såg det direkt. Sen när jag gick in såg jag att det fattades pengar. Det var ganska mycket, ca 50000 kr, sa kvinnan ledset.
- Oj oj det var inte lite, sa Jack.
- Nä verkligen inte, sa Ylva.
- Kan ni hjälpa mej? frågade kvinnan.
- Det är klart, vi börjar med en gång, sa Jack.
- Vi går till "läskiga huset", sa Ylva.

De gick till huset, svarta bilen var där och de hörde viskningar, klockan var halv ett. När de kom fram hörde de dörren öppnas. Jack sprang fort till sidan av huset och Ylva hoppade så snabbt hon kunde på kryckorna.

- Yess, vi hann, viskade Jack.

Tjuvarna gick in i bilen, och körde mot köpcentret.

- Vi ringer polismästaren, så han får undersöka, sa Ylva.

Ylva tog fram telefonen och ringde polismästaren. Polisstationen var ju riktigt bredvid huset så han kom på en minut.

- Hej, sa Ylva.
- Hejsan, svarade polismästaren Kalle.
- Aha då går vi väl in då, sa Kalle.

De gick in i huset och såg en stor kista.

- Vad tror du finns i kistan? frågade Jack.
- Kolla om den är låst, sa Kalle.

Ylva gick fram till kistan och den var öppen. Där fanns massor av pengar. Jack tog bort alla pengar och lade dem i en annan låda.

- Hoppa in i kistan, sa Ylva.
- Okej, jag tror jag har en plan, sa Jack fundersamt.

Sen hörde de att bilen kom.

- Vad skall vi göra? ropar Ylva.
- Vi gömmer oss här, säger Kalle och pekar på en lång gardin.

Sen hörde de en dörr öppnas, det var tjuvarna.

- Nu ska vi räkna pengarna i kistan, skrattade den ena tjuven.
- Jaa, sa den andra.

Innan de hann öppna kistan hoppade Jack upp ur kistan och sa:

- Nu är ni fast!

Ylva och polismästaren sprang till dörren så de inte kan smita.

- Åh nej! sa ena tjuven ledsamt.
- Vem är ni? frågade polismästaren.
- Jag heter Pelle, sa den ena tjuven oroligt.
- Och jag heter Nils, sa den andra tjuven med en darrande röst.
- Jag visste det, era skurkar, sa Ylva argt.
- Vi lovar att aldrig stjäla nåt mer, stammade Pelle och Nils lite osäkert.
- Ta fram allt ni har stulit, sa polismästaren strängt.

- Jo, stammade Nils.

De tog fram allt de hade stulit, och polisen granskade huset.

- Har ni en förklaring varför ni stal? sa polismästaren.
- Vi vill vara rika.... äh ... ja typ nåt sånt, sa Pelle.
- Varför stal ni så många blommor? Dem vill väl inte ni ha? sa Jack.
- Men vi tänkte sälja dem och få pengar men vi hann inte förrä ni var här, sa Nils.
- Det var det värsta jag hört, man kan inte stjäla och sen mena sälja det, sa polismästaren strängt.
- Nåja, räkna pengarna! Om ni inte har 50000 kr går ni i finkan, sa polismästaren Kalle.
- Okej, stammade Nils oroligt.

De började räkna. När det var 45000 kr kände Nils sig orolig. Han kom på att han hade 2500 kr i skåpet, han började se orolig ut.

- Varför ser du så orolig ut, sa Jack.
- Eehm.....inget, sa Nils.

När de hade räknat klar var det 47500kr 😱

- Nej! 2500 kr fattas, era snorungar hämta dem genast, skrek polismästaren.
- Ta det lugnt polismästaren, sa Ylva.

Nils hämtade pengarna ur skåpet och det blev 10000 kr böter och de måste vara fem månader i finkan. Polismästaren tog ett rep och lade runt händerna och sen gick polismästaren med Nils och Pelle till polisstationen och lade dom i finkan.

- Nåja, nu var det slut på dumheterna, sa polismästaren och gav varsin macka åt Pelle och Nils.

Medan polismästaren var vid stationen förde Ylva och Jack tillbaka alla blommor och allt tjuvarna hade stulit från caféet. Felicia gav en stor belöning, 5000 kr att dela på.

- Oj vad skall vi köpa för det här? sa Jack.

- Ja, vi får se, sa Ylva.

De förde såklart pengarna till banken och där fick dom en till belöning 5000 kr.

- Ojdå, det var inte illa, sa Ylva.
- Nej minsann du har vi 10000 kr sammanlagt, sa Jack.
- Nu vet jag. Vi köper en dator till deckarhuset, föreslog Ylva.
- Ja, vilken bra idé, sa Jack.

Klockan var 9 på kvällen och Ylva och Jack skulle gå hem, men de hörde någon som sprang bakom dem. Det var polismästaren.

- Jag måste bara tacka er för hjälpen, ni är stadens bästa hjältar.
- Nå, det är bara roligt att hjälpa till, sa Ylva.

Ylva och Jack gick till Deckarhuset.

- Skönt att de är fast, sa Ylva.
- Ja verkligen, sa Jack.

De slutade dagen med glögg och pepparkaka.